

Agenda

Actes en la festa de Santa Eulàlia, patrona principal de la ciutat de Barcelona, cotitular de la catedral

Divendres 12 de febrer:

—9.30 h, cant de laudes i goigs, al cor

—18.45 h, vespres al cor

—19.15 h, missa conventual a l'altar major i visita corporativa a la cripta

La cripta de Santa Eulàlia romandrà oberta de les 8.30 a les 18.15 h, per venerar la santa.

«El cervell: coneixements, enigmes i misteri». Dimarts 9 febrer (19 h), la Pastoral Universitària organitza aquesta conferència virtual, a càrrec de Ramon Maria Nogués i Carulla, doctor en biologia, catedràtic emèrit de la Unitat d'Antropologia Biològica que ha estudiat sobre l'evolució genètica del cervell. Es podrà seguir en directe, prèvia inscripció a: <https://cutt.ly/ZkqLIav>

Espai d'interioritat Francesc Palau-Carmelites Missioneres (c/ Immaculada 53-55, Barcelona). Dissabte 13 de febrer (10.30-12 h), silenci contemplatiu, guiat per Beatrice D'Cu-

nha, CM. Hi ha la possibilitat de quedar-se a dinar i passar la tarda al centre, fent un recés personal. Preu: 25 €. L'aforament és limitat. Cal inscriure's a: centre@espainterioritatpalau.com, t. 938 233 108.

In memoriam

Mn. Josep M. Tubau Suqué. Aquest prevere de l'Arquebisbat de Barcelona va morir en la pau de Crist el dia 26 de gener, als 89 anys. Va entrar al Seminari Conciliar de Barcelona l'any 1955, després de cursar la carrera de medicina, i abans fou president dels joves d'Acció Catòlica de la diòcesi. Va completar els estudis de teologia a Roma i es va especialitzar en teologia moral, seguint els cursos que a l'*Alfonsianum* (Institut Superior de Moral) impartia el famós professor Bernard Häring, redemptorista, i autor de *La ley de Cristo*. Mn. Tubau va ser professor de teologia moral a la Facultat de Teologia de Catalunya, i va ser un gran divulgador de la renovació d'aquesta matèria en les seves classes i conferències, fetes amb el seu innat sentit de l'humor. La missa en sufragi de la seva ànima, que va presidir el bisbe auxiliar Sergi Gordo, es va celebrar el diumenge 31 de gener, a la parròquia de Santa Cecília de Barcelona, de la qual Mn. Tubau havia estat rector.

ACTUALITAT

Recés de catecúmens al Seminari Conciliar

El diumenge 24 de gener, vigília de la Conversió de Sant Pau, Mons. Sergi Gordo va dirigir un recés per a catecúmens, al Seminari Conciliar, que aplegà més de 40 persones entre catecúmens, acompanyants i catequistes. El bisbe Sergi va compartir la seva experiència de fe i vocació sacerdotal i encoratjà els assistents a trobar-se amb Jesucrist i a posar a les seves mans les dificultats, interrogants i dubtes que apareguin durant el camí del seu catecumenat. També els convidà a llegir la Paraula de Déu amb assiduitat i a demanar ajut a catequistes i mossens, per entendre el veritable sentit de les Escriptures. «Deixar que Jesús us can-

vii el cor és el millor que podeu fer en aquest temps de preparació vers els sacraments de la iniciació cristiana», els va dir. Enguany, en aquest camí de formació dels catecúmens, hi ha la novetat d'unes catequesis impartides pels bisbes, que tindran lloc a l'Església de Sant Sever, els dies 14 de febrer, 14 de març, 9 de maig i 13 de juny, a les 18 h. Seguidament, se celebrarà l'eucaristia a la Catedral.

Llibres

Una cristofania, de Raimon Panikkar. Llibre de 460 pàgines, editat per Fragmenta. Aquest és el dotzè títol de l'Opera Omnia de l'autor, i el segon dedicat al cristianisme, que aplega els escrits publicats des dels anys vuitanta dels s. XX fins a principis del s. XXI.

La primera part d'aquest llibre la componen textos escrits des de l'assumpció fecunda de les tradicions hindú, budhista i secular, i alhora amb fidelitat a la tradició cristiana de l'autor. La segona part inclou el llibre *La plenitud de l'home. Una cristofania*, aparegut significativament a finals de segle i en el qual va treballar intensament força anys. Per Panikkar «es tracta d'una renovada confessió de fe cristiana resultat de tota una vida».

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Frágiles y efímeros

Este invierno, el temporal Filomena ha teñido de blanco nuestro país. La nieve y las bajas temperaturas han colapsado algunas zonas y han provocado muchos problemas. Se han paralizado los transportes por la afectación de las vías terrestres y aéreas, se han derrumbado techos por el peso de la nieve y, fruto de las heladas, han aumentado las caídas que han provocado traumatismos. También tenemos que lamentar que algunas personas sin hogar han fallecido por el frío.

Hemos vivido de cerca la cara gris de la nieve, del duro invierno, que constata la vulnerabilidad de los más débiles. A pesar de todo, la nieve nos cautiva y es bienvenida mientras caiga con moderación y no nos dificulte la vida diaria. Y es que cuando contemplamos los copos de nieve percibimos la belleza de las cosas sencillas.

Desde hace muchos años, los copos de nieve son objeto de estudio y pasión para muchas personas. El astrónomo Johannes Kepler, descubridor de complejas leyes del movimiento de los

planetas, reconoció estar fascinado por la simetría y belleza de los copos de nieve. También el meteorólogo y fotógrafo estadounidense Wilson A. Bentley, que dedicó muchas horas de su vida a estudiarlos y a inmortalizarlos, jamás encontró dos iguales. Bentley los definió como obras maestras de diseño.

La existencia y belleza de los minúsculos copos de nieve nos hace reflexionar y comprender el inmenso amor de Dios hacia nosotros. Son estrellas de hielo únicas e irrepetibles que, incluso en la noche, transmiten una dulce claridad. Caen en perfecta armonía, como lágrimas en un silencio sereno, como si se tratara de un llanto feliz. Los copos de nieve son suaves; dulces y delicadas caricias de Dios.

La nieve lo cubre todo, sí, pero respeta las formas. Lentamente, convierte la tierra en un paisaje embriagador, en un lugar puro, que nos evoca recuerdos entrañables y bellas sensaciones. Contemplar la nieve, *estrenarla*, pisarla, to-

carla, agradecerla, respirar profundamente una bocanada de aire frío, disfrutarla con los cinco sentidos, es un gran regalo.

Aún podemos aprender mucho más de la nieve. Podemos darnos cuenta que, igual que los copos de nieve, todos somos únicos e irrepetibles. Dios nos ha elegido y anhela mantener con cada uno de nosotros una relación íntima y personal. También deberíamos aprender de la nieve que la vida es frágil y efímera, razón de más para disfrutarla intensamente cada minuto, cada segundo, y prepararnos para su final, para su transformación. Cada uno de esos copos es necesario e imprescindible para que la nevada sea posible. Lo mismo sucede en nuestra sociedad: todos somos necesarios.

Disfrutemos de los fascinantes paisajes que nos regala el invierno, porque son un bello testimonio de la grandeza del Creador. Como ha dicho el papa Francisco: «Todo el universo material es un lenguaje del amor de Dios, de su desmesurado cariño hacia nosotros» (*Laudato si'*, 84).

Queridos hermanos y hermanas, somos frágiles y efímeros como los copos de nieve, pero en esa fragilidad encontramos la belleza, la fuerza y la motivación de descubrirnos hijos e hijas profundamente amados por Dios, y por eso nos atrevemos a decir con el cántico de Daniel: «Escarchas y nieves, bendecid al Señor» (*Dan 3,70*).

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT